

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Erhvervsudvalget
ERU alm. del - Bilag 15
REU alm. del - Svar på Spørgsmål 235
Offentligt

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato:
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-792-0102
Dok.: RAJ40080
+ bilag

MODTAGET

10 OKT. 2005 13³⁰

Den Centrale Indlevering

Afsendt med
E-Post 7/10-05

Vedlagt fremsendes i 5 eksemplarer endelig besvarelse af spørgsmål nr. 235 af 9. september 2005 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

re-
sale,
udgør
enmem-
bet. Den
om, hvor-

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-792-0102
Dok.: RAJ40081

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 235 af 9. september 2005 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministerens kommentar udbedes til artiklen i Berlingske Nyhedsmagasin den 2. september 2005 (”Manden der udkonkurrerede sig selv”) for så vidt angår formand fra Konkurrencerådet Svend Hyllebergs kritik af Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK), herunder at SØK først kan gå ind i sagerne, når konkurrencestyrelsen er færdig.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”I artiklen fra Berlingske Nyhedsmagasin rejses der kritik af, at en række højt profilerede sager er faldet til jorden efter overdragelsen til Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK).

Konkurrencerådet påser overholdelsen af konkurrenceloven. I sager om grove overtrædelser af konkurrenceloven beslutter Konkurrencestyrelsens direktør, om der skal rettes henvendelse til anklagemyndigheden med henblik på tiltalerejsning. Til brug herfor foretager Konkurrencestyrelsen en undersøgelse, som danner baggrund for direktørens beslutning. I sager, hvor der er tvivl om den konkurrenceretlige vurdering af overtrædelserne, forelægges sagen endvidere for Konkurrencerådet med henblik på stillingtagen til spørgsmålet om tiltalerejsning, inden den oversendes til SØK.

Den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid, fra Konkurrencestyrelsen har foretaget en kontrolundersøgelse, til SØK har besluttet at rejse tiltale eller opgive påtale, udgør ca. 29,5 måneder for de sager, der hidtil er oversendt til SØK. Heraf udgør sagsbehandlingstiden i Konkurrencestyrelsen knap en tredjedel. Disse gennemsnitstider for sagsbehandling omfatter ikke det store antal sager i el-kartellet. Den samlede sagsbehandlingstid på 2½ år har givet anledning til overvejelser om, hvordan sagsbehandlingstiden kan reduceres.

SØK og Konkurrencestyrelsen har i år indgået en samarbejdsaftale med det formål at styrke samarbejdet om opklaring og strafforfølgelse af overtrædelser af konkurrenceloven. Samarbejdsaftalen lægger bl.a. op til, at der kan afholdes møder mellem SØK og Konkurrencestyrelsen på et hvilket som helst tidspunkt i et sagsforløb. Samarbejdsaftalen lægger således op til, at SØK og Konkurrencestyrelsen allerede på et tidligt tidspunkt i sagens forløb samarbejder.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, der har oplyst følgende:

”Således som jeg forstår den omhandlede artikel, indeholder den tre overordnede kritikpunkter fra professor Svend Hyllebergs side, nemlig:

at Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet (SØK) har ”forkvaklet” sager, hvor der var skriftlige tilståelser,
at SØK er for forsigtig i forbindelse med tiltalerejsning, og
at SØK, når sager anmeldes hertil af Konkurrencestyrelsen, begynder forfra med undersøgelser, der allerede er fortaget af styrelsen, hvorved sagerne ”forplumres”.

Indledningsvis skal jeg til orientering og helt generelt oplyse følgende:

Konkurrencestyrelsen har de seneste år indgivet anmeldelse i 22 sager eller sagskomplekser (inkl. det såkaldte ”el-kartel”, der bestod af over 300 enkeltsager). Blandt sagerne fra Konkurrencestyrelsen er de 16 færdigbehandlet i SØK. De resterende 6 sager verserer fortsat. De 16 færdigbehandlede sager fordeler sig på 8 domfældelser og bødevedtagelser, 2 frifindelser og 6 påtaleopgivelser. De 6 verserende sager drejer sig om 1 sag anmeldt i 2002, 3 sager anmeldt 2003 og 2 sager anmeldt 2004. Konkurrencestyrelsen har indtil nu ikke indgivet anmeldelser i 2005.

Til de tre ovenfor nævnte kritikpunkter bemærkes følgende:

For så vidt angår kritikken om, at statsadvokaturen har forkvaklet sager, hvor der forelå skriftlige tilståelser, beror dette formentlig på en misforståelse hos Svend Hylleberg.

De sager, der hentydes til, er to sager om bindende videresalgspriser på mobiltelefoner. I begge sager forelå der ganske rigtigt nogle udsagn, der kunne minde om tilståelser. Problemet var imidlertid, at udsagnene ikke vedrørte strafbare forhold, herunder de forhold, virksomhederne var blevet anmeldt for. Dette betød, at de omhandlede ”tilståelser” var uden direkte relevans for vurderingen af, om der skulle rejses tiltale i de pågældende sager. Hertil kom, at der ikke i øvrigt i sagerne forelå tilstrækkeligt med beviser på, at der skulle være indgået aftaler om bindende videresalgspriser.

Statsadvokaturen fandt derfor ikke, at der i sagerne var grundlag for at rejse tiltale, hvilket blev meddelt Konkurrencestyrelsen sammen med en udførlig begrundelse herfor.

Konkurrencestyrelsen indbragte efterfølgende statsadvokaturens afgørelse for Rigsadvokaten, der tiltrådte statsadvokaturens afgørelse.

Med hensyn til påstanden om, at statsadvokaturen skulle være for forsigtig ved vurderingen af konkurrencesager, kan henvises til sagsstatistikken ovenfor. Det skal understreges, at statsadvokaturens afgørelse af, om der skal rejses tiltale i en sag, beror på en gennemgang af sagens beviser. Bevisgennemgangen sker i den forbindelse i overensstemmelse med almindelige bevisbyrde- og objektivitetsprincipper.

Endelig har Svend Hylleberg udtrykt kritik af, at politiet ved anmeldelsens indgivelse starter forfra, hvorved sagerne forplumres.

Sagsgangen er, at Konkurrencestyrelsen i de sager, der anmeldes af styrelsen, indledningsvis foretager en undersøgelse af, hvorvidt styrelsen finder, at der i sagen er tilstrækkeligt grundlag for at indgive en anmeldelse.

Anmeldelsesgrundlaget i en konkurrencesag vil imidlertid meget sjældent kunne danne grundlag for at rejse en tiltale ved domstolene. Hertil kommer, at politiet har en selvstændig forpligtigelse til at oplyse sagen bedst muligt med henblik på en tiltalerejsning. Denne undersøgelse vil ofte være både bredere og dybere end den, der skal foretages af Konkurrencestyrelsen. Som følge heraf er det altid nødvendigt, at politiet foretager en efterforskning af sagen.

Politiets efterforskning støtter sig naturligvis i den forbindelse på de oplysninger, der allerede foreligger i sagen, når den modtages fra Konkurrencestyrelsen. Under statsadvokaturens behandling af sagen er der derfor en løbende dialog med Konkurrencestyrelsen om de problemstillinger, sagens behandling giver anledning til.

Om det generelle samarbejde med Konkurrencestyrelsen skal afslutningsvis nævnes, at dette efter statsadvokaturens opfattelse hidtil er foregået på en god og hensigtsmæssig måde. Samarbejdet svarer i sin karakter til det samarbejde, statsadvokaturen har med andre særmyndigheder, som f.eks. Finanstilsynet og Told og Skat."

Justitsministeriet kan henholde sig til disse udtalelser.